

189. Jöjj, ments meg, ó, Immánuel

Jöjj, ments meg, ó, Im - má - nu -
el! Így hív e - seng - ve
Iz - rá - el. Bús fog - ság - ban kell
vár - ni - a, Míg el - jő Is - ten
szent Fi - a. Ne sírj, kö -
zelg Im - má - nu - el! Ör -
ven - de - zel majd, Iz - rá - el.

2. Jöjj végre, Jesse ága el, A Sátán művét rontsd el!
És ments meg a Te népedet, Hogy győzzön majd a sír felett.
Ne félj, Közelg Immánuel!...

3. Jöjj, hajnalcsillag fényeddel, Mi lelkünk búját úzzed el!
Zord éj s halálnak árnyait Szórd szét, ne rontson átka itt!
Derülj, Közelg Immánuel!...

4. Jöjj, Dávid kulcsa, nyisd ki hát Az égi otthon ajtaját!
Adj jó ösvényt, mely felvezet, Ne vidd nyomorba népedet!
Remélj, Közelg Immánuel!...

5. Jöjj, ó, felséges, áldott Úr, Ki törvényt adtál zordonul
Sinai hegynek fellegén! Most jöjj kegyelmed kék egén!
Örülj, közelg Immánuel, Ujjong szíved majd, Izráel!

XVIII. sz. latin himnusz (XI. századbeli antifónából)